

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

Dekalog przed Synajem

Podstawowy błąd.

Wielu chrześcijan uważa, że Dekalog został nadany dopiero przez Mojżesza. Wcześniej nie istniało żadne Prawo Boże. Jest to poważny błąd. To, że ten sposób myślenia jest błędny, łatwo uzasadnić. Jeżeli nie byłoby Prawa Bożego, to nie byłoby grzechu:... *Gdzie zaś nie ma Prawa, tam nie ma i przestępstwa*

(Rz 4:15 BT). Grzech jest to przestępstwo Prawa, czyli Zakonu:

1 Jan. 3:4

Każdy kto popełnia grzech, i zakon przestępuje, a grzech jest przestępstwem zakonu

(BW)

A jednak czytamy, że grzech był i to jaki:

Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich jest wciąż złe, żałował, że stworzył ludzi na ziemi, i zasmucił się. Wreszcie Pan rzekł: Zgładzę ludzi, których stworzyłem, z powierzchni ziemi

...(1 Moj 6:5-7 BT). Potop oczyścił ziemię z grzechu. Bo grzech jest przestępstwem Prawa Bożego

... grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa

(Rz 5:13 BT). Wniosek jaki można wyciągnąć jest oczywisty: Prawo Boże, tak jak grzech, musiało istnieć od samego początku!

Czy w Biblii jest ślad nadania Praw Bożych już na początku?

Księgi Starego Testamentu zostały napisane dla Izraelitów, gdy cywilizacja istniała już kilka tysięcy lat. Posiadali już własną świadomość narodową i poczucie wyjątkowości, jako Narodu Wybranego. Dla nich najważniejszym było uroczyste przekazanie Prawa przez samego Boga

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

na ręce Mojżesza. To był początek drogi, którą mieli kroczyć przez pokolenia. Mimo to w Biblii znajdujemy ślady nadania człowiekowi Prawa Bożego i to już na samym początku:... *Pan Bóg rzekł: Oto człowiek stał się taki jak My: zna dobro i zło* ... (1 Moj 3:22 BT). Jeżeli człowiek wie, co jest dobre, a co złe, to musi znać Prawo, bo to Prawo określa co jest dobre, a co złe. Pozostaje jeszcze odpowiedzieć tylko na pytanie:

Jakie prawo istniało przed Mojżeszem?

Dlaczego Abraham był człowiekiem wysoko ocenionym przez Boga i wybrany na „ojca narodów”. Słowo Boże odpowiada na to pytanie: *Dlatego że Abraham był posłuszny głosowi mojemu i strzegł tego, co mu poleciłem,* **przy**
kazań moich

, przepisów moich i praw moich

(1 Moj. 26:5 BW). Niektóre katolickie przekłady i Biblia Brzeska, tłumaczona z katolickiej Wulgaty, zamiast słowa „przykazań” używają: „nakazów” (BT), „rozkazów” (BB i BWP). Jak widać Abraham znał już nie tylko Przykazania Boże, ale również inne prawa i przepisy Boże! Pytanie jednak w dalszym ciągu istnieje. Czy to były te same przykazania, co obecnie?

I tym razem Biblia odpowiada na to pytanie: *Wszystkie przykazania Jego są trwałe, ustalone na wieki, na zawsze* ... (Ps 111:7-8 BT). Tekst psalmu mówi o niezmiennym Prawie Bożym, konkretnie o przykazaniach, które są ustanowione „na zawsze”. Inne tłumaczenia podają „na wieki wieczne”, co w symbolice biblijnej tłumaczone jest jako takie, które nigdy się nie zmieniają.

Pamiętając o tym, że Stary Testament był pisany dla Izraelitów dopiero od czasów Mojżesza, sprawdźmy, czy poszczególne przykazania Dekalogu znane były ludziom przed nadaniem ich na górze Synaj.

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

I przykazanie: *Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!* (2 Moj 20: 2-3).

Zarówno kapłan Boży Melchizedek jak i Abraham znali Boga jako Boga Najwyższego (1Moj 14: 18 i 19). Był również znany jako Bóg Wszchemogący (1Moj 17:1) i Wiekuisty (1Moj 21: 33).

Ale najbardziej charakterystyczna jest postawa Abrahama względem Boga. Całe swoje życie podporządkował Bogu, w stu procentach zawierając Mu. Tym samym realizował nakaz Boży, który zapisany został dopiero u Mojżesza: *Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił* (5 Moj. 6:5 BT). Abraham zaufał Bogu. Gdy dostał nakaz opuszczenia swego domu rodzinnego w Babilonie, w mieście Ur, natychmiast to zrobił, rezygnując z wygodnego życia, poszedł w nieznaną (1 Moj 12:1). Gotów był ofiarować swojego ukochanego syna (1Moj 22:10-12). Inni postępowali podobnie: Noe (1Moj 6:9), Henoch (1Moj 5:24). Nie znajdujemy nawet śladu wierzeń w inne bóstwa u tych osób. Dla nich Bóg Najwyższy był też Bogiem Jedynym.

II przykazanie: *Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań* (2 Moj 20: 4-6 BT).

Gdy Bóg polecił Jakubowi wybudowanie ołtarza w Betel, ten postanowił to zrobić tak, aby nie stało na przeszkodzie między nim a Bogiem. Znając zwyczaje i upodobania, rozkazał swoim ludziom pozbyć się posążków bogów obcych: Rdz 35:2 *Rzekł więc Jakub do swych domowników i do wszystkich, którzy z nim byli: Usuniecie spośród was [wizerunki] obcych bogów, jakie macie; oczyśćcie się i zmieńcie szaty* (1Moj 35: 2 BT). Musiał znać drugie przykazanie!

Możemy również zauważyć, że przykazanie zabraniało robić podobizny Boga Najwyższego. W Biblii znajduje się taki opis sprzed wręczenia Izraelitom Dekalogu. Gdy Mojżesz po 40-stu

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

dniach wracał z tablicami kamiennymi, zobaczył, że Izraelici uczynili sobie złoty posąg cielca. Należy zwrócić uwagę kogo on miał przedstawiać: ... *nakazał je przetopić i uczynić z tego posąg cielca ulany z metalu. I powiedzieli: Izraelu, oto*

bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej

. *A widząc to Aaron kazał postawić ołtarz przed nim i powiedział: Jutro będzie uroczystość ku czci Pana*

. (1Moj 32:4-5 BT) Izraelici tak sobie wyobrażali Boga Najwyższego, tego samego, który ich „wyprowadził z ziemi egipskiej”. Zwrot ten jednoznacznie określa, o którego boga tu chodzi. Zauważmy, że od tego zwrotu zaczyna się też Dekalog (1Moj 20: 2).

Może nas dziwić wyobrażanie sobie Boga w postaci cielca, ale tekst mówi o tym dość wyraźnie. Gdyby ktoś jednak miał jeszcze jakieś wątpliwości, to rozwiewa je Aron, który przypomina, że na drugi dzień będzie uroczystość właśnie „ku czci Pana”. Można się domyśleć, że to właśnie na ten dzień, gdy Izraelici będą obchodzili święto „ku czci Pana”, przygotowano złoty posąg i miał on odgrywać główną rolę w czasie uroczystości. I tak się stało (2Moj 32: 6). To, że Izraelici zostali ukarani (1Moj 32:27), świadczy o tym, że musieli znać drugie przykazanie.

III przykazanie: *Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy* (2 Moj 20: 7).

Od samego początku Imię Pańskie miało szczególne znaczenie. Biblia mówi, że już od narodzin Seta, syna Adama *zaczęto wzywać imienia Pana*. (1Moj 4:26 BT)

Abraham otaczał Imię Pańskie wielką czcią i wzywał Je w szczególnych momentach swego życia. Aby nadać temu odpowiednią rangę, wpiers budował tam ołtarz (1Moj 12:8). Podobnie robił jego syn Izaak (1Moj 26:25).

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

IV przykazanie: *Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go za święty* (2 Moj 20: 8-11 BT).

Czwarte przykazanie ściśle związane jest z dziełem stworzenia. Nasz Pan ustanowił siódmy dzień tygodnia, jako pamiątkę stworzenia. Człowiek święcąc ten dzień uznaje, że to Bóg jest Stwórcą całego Wszechświata. Ten dzień został wyróżniony spośród innych dni. Osobiście, na samym początku: B

óg

pobłogosławił

ów siódmy dzień i

uczynił go świętym

... (1Moj. 2:3BT). Każdy ma możliwość pokazania, kto jest jego Stwórcą, uświęcając ten dzień.

Ten dzień jest również ściśle związany z wyjściem Izraelitów z niewoli egipskiej:

Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i wyprowadził cię stamtąd Pan, Bóg twój, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem: przeto ci nakazał Pan, Bóg twój, strzec dnia szabat

(5 Moj 5:15 BT)

Izraelici po wyjściu z Egiptu, zanim dostali Dekalog, przestrzegali już sabat:

Mojżesz powiedział: Jedźcie to dzisiaj, albowiem dzisiaj jest szabat ku czci Pana! Dzisiaj nie znajdziecie tego na polu.

Przez sześć dni możecie zbierać, jednak w dniu siódmym jest szabat i nie będzie nic tego dnia.

(2 Moj 16: 25-26 BT).

Istnieje wiele teorii mówiących o ustanowieniu już w Starożytności, siedmiodniowego tygodnia w skali całego świata. Dla ludzi wierzących sprawa jest prosta: to Bóg dopilnował tego, aby człowiek miał możliwość święcenia siódmego dnia tygodnia!

V przykazanie: *Czczij ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie* (2 Moj 20:12 BT).

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

Znajomość tego przykazania pokazują Sem i Jafet, synowie Noego, którzy gdy tylko się dowiedzieli, że ojciec ich leży nagi w namiocie, z pełnym szacunkiem nakryli go (1Moj 9:23). Zupełnie inaczej zachował się Cham, dlatego spotkało się to z przekleństwem (1Moj 9:25).

VI przykazanie: *Nie będziesz zabijał* (2 Moj 20:13 BT).

Kain zna to przykazanie. Po zabiciu Abla mówi:... *Zbyt wielka jest wina moja, by można mi ją odpuścić* (1Moj 4:13 BW).

VII przykazanie: *Nie będziesz cudzołożył* (2 Moj 20:14 BT).

Józef wie, że współzycie z żoną Potyfara byłoby grzechem nie przeciwko Potyfarowi, ale grzechem przeciwko Bogu, przestępstwem Prawa Bożego: *On sam nie ma w swym domu większej władzy niż ja i niczego mi nie wzbrania, wyjąwszy ciebie, ponieważ jesteś jego żoną. Jakże więc mógłbym uczynić tak wielką niegodziwość i*

zgrzeszyć przeciwko Bogu

?

(1Moj 39:9 BT)

VIII przykazanie: *Nie będziesz kradł* (2 Moj 20:15 BT).

Gdy Jakub odchodził od Labana: *Gdy Laban poszedł strzyc owce, Rachela skradła mu posążki domowe* (1Moj 31:19 BT). Rachela doskonale wiedziała, że

źle zrobiła i starannie ukryła je przed szukającym ich ojcem:

Rachela zaś wzięła przedtem posążki i włożyła pod siodło wielbłąda, i na nich usiadła... Laban, przeszukawszy cały namiot, nic nie znalazł

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

(1Moj 31:34 BT).

IX przykazanie: *Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek (2 Moj 20:16 BT).*

Jakub z pomocą swojej matki Rebeki, oszukał swojego ojca Izaaka, udając Ezawa, jego pierworodnego syna i odebrał błogosławieństwo należne najstarszemu synowi. Sam później też został oszukany przez swoich synów, którzy sprzedali Józefa do Egiptu, a ojcu powiedzieli, że rozszarpał go dziki zwierz. Zarówno Jakub, jak i Rebeka doskonale wiedzieli, że źle robią: *Jeśli się mnie dotknie mój ojciec, będzie wyglądało tak, jak gdybym z niego żartował, i wtedy mogę ściągnąć na siebie przekleństwo zamiast błogosławieństwa. Rzekła mu matka: Niech na mnie spadnie to przekleństwo dla ciebie, mój synu! Tylko posłuchaj mnie, idź i przynieś mi [koźlęta] (1Moj 27:12-13 BT).*

X przykazanie: *Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego (2 Moj 20:16 BT).*

Biblijnym symbolem pożądliwości stała się Ewa, a obiektem pożądliwości owoc zakazany: *Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł (1Moj 3:6 BT).* Spotkała ich za to surowa kara!

Dekalog przed Synajem

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:57 - Last Updated Monday, 11 December 2017 12:30

Powszechnie uważa się, że Mojżesz pisząc Dekalog wzorował się na Kodeksie Hammurabiego, gdzie znajdujemy jedno z praw biblijnych: „oko za oko, ząb za ząb”(1Moj 21:24). Jeżeli Dekalog istniał od początku, to również sprawą otwartą pozostaje odpowiedź na pytanie: czy Prawo Boże powstało na podstawie Kodeksu Hammurabiego, czy też Kodeks Hammurabiego powstał na podstawie Prawa Bożego.

Zadaniem pierwszych rozdziałów Biblii nie jest udowadnianie, że Dekalog należy przestrzegać. Jednak uważny czytelnik znajdzie tu ślady wszystkich przykazań, które znalazły się na tablicach kamiennych. Kolejny raz poznajemy Boga, *... u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności* . (Jk 1:17 BT)

W podsumowaniu można napisać słowa psalmu:... ***Wszystkie przykazania Jego są trwałe, ustalone na wieki, na zawsze*** ... (Ps 111:7-8 BT)

Andrzej Rocz